

[Lilli Gyldenkilde]

Endelig vil jeg gerne spørge alle dem, som har gjort det her til et korstog: hvor har I været henne, når vi andre på arbejdsmiljøområdet er kommet gentagne gange med forslag om at få forbudt kræftfremkaldende stoffer i dette land, sådan at man kunne hjælpe de mennesker, som står og arbejder med disse stoffer? Har vi fundet de samme mennesker lige så ihærdige dér? Nej, desværre.

(Kort bemærkning).

Taanquist (S):

Hr. Poulsgaard har i hvert fald ret i, at der er sagt meget vrøvl i denne sag; det værste er nok også sagt fra Fremskridtspartiets side. Jeg forstår ikke, hvorfor fru Pia Kjærsgaard gang på gang går herop og stiller spørgsmål om noget, som hun ville kunne se, hvis hun læste lovforslaget.

I lovforslagets § 7, stk. 3, står der ganske klart, hvad der sker, hvis ikke man overholder de regler, der gives efter denne lov. Der sker nemlig nøjagtig det samme, som sker, hver gang en offentlig myndighed ikke overholder de regler, der bliver pålagt dem.

(Kort bemærkning).

Agnete Laustsen (KF):

Jeg vil gerne spørge, hvem det er, der fører korstog her i salen. For nylig havde vi en debat om at forbyde røde pølser. Der er en milliontedel chance for at få kræft ved at spise ca. 500 røde pølser hver dag. Ikke desto mindre var der en samlet front, der sagde: væk med de røde pølser.

Må jeg så spørge: hvad siger man til de tal, der er bekræftet ikke bare i Danmark, men over hele verden, nemlig at der hver tredje time dør en dansker af lungekræft? Det er ikke bare noget, man tror; det er noget, man ved.

Når fru Pia Kjærsgaard siger, at vi må have noget mere oplysning, vil jeg foreslå fru Pia Kjærsgaard at sætte sig ind i al den tometykke oplysning, som eksisterer allerede. Så vil hun konstatere, at der i lovforslaget står, at tobaksprodukter – ikke fordi jeg tror, det hjælper noget som helst – nu skal være forsynet med advarselmærkning om, at de er skadelige.

Hvad angår spørgsmålet om, hvordan man griber effektivt ind, er det et spørgsmål, man kan stille på hundrede andre områder. Dette her er et spørgsmål om, hvad vi gør for at beskytte danskernes helbred, ikke bare dem, der ryger, men også os, der udsættes for tobakkens skadelige virkninger ved at være passive rygere. Det kan fru Pia Kjærsgaard også finde oplyst i de papirer, der er kommet fra Kræftens Bekæmpelse, og som viser, at der er 30 pct.s forøget risiko for at få lungekræft for en ikkerygende ægtefælle, der er gift med en ryger. Er den ene storryger, har ægtefællen en forøget risiko for at få lungekræft på 70 pct. Herinde er vi nærmest gift med Folketinget: vi lever her hele dagen igennem, og jeg bryder mig ikke om på nogets vegne, at den risiko skal forøges ved at indånde tobaksrøg.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Jeg synes faktisk, vi er ved at bevæge os ind i noget, som vi stort set ikke kan være bekendt her i Tinget. Man står og taler om, at man vil sørge for, hvordan mit helbred skal være fremover. Det skal jeg nok klare selv. Det er faktisk et problem, som jeg nok finder ud af at løse, uden at man behøver at vedtage en lov om, at jeg ikke må ryge her eller dér.

Det, der kalder mig frem, er faktisk, at fru Aase Olesen citerede fra Jydske Lovs fortale, at ville hver nøjes med sit eget, så behøver man ikke at give lov. Jamen tænk, hvis hver ville nøjes med den luft, man havde i sig, og ikke udånde den. (*Munterhed*). Jeg kender til adskillige tilfælde, hvor det er mere ubehageligt at være i nærheden af nogle, der udånder, hvad der er i dem, hvor jeg faktisk må tage røg til hjælp for at blive forskånet for den ilde lugt, der kommer ud fra dem, og som formentlig også er sundhedsfarlig for mig.

Jeg synes, det er helt ved siden af. Og jeg synes også, det er pudsigt, at man vil forbyde, at staten indkøber tobaksvarer, mens man gerne må gøre det i den kommune, hvor jeg hører til. Er det den rest af kommunalt selvstyre, de, der har stemt det igennem, ønsker at have?